Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

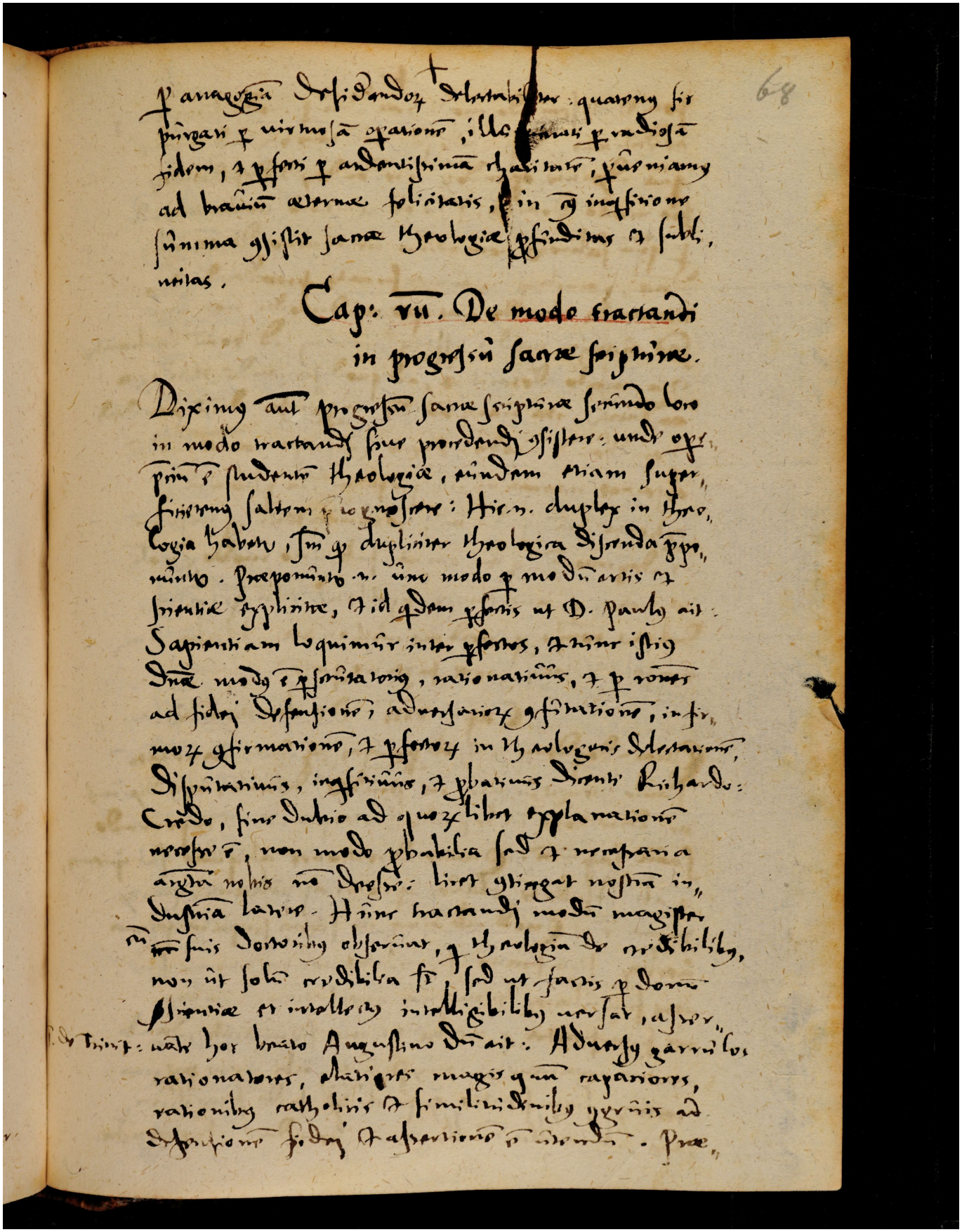

p̄ analogia dñi sidandoz dñtabilem: quarum sit
pīgari t uirtuosa operatio, illo[illegible] t radiosa
fidem, t pfecta t ardentissima charitate; p̄ quam ad
bñām eternae felicitatis, t in q̄ ineffabiliter
sūma gloria sanctae theologiae gfruimur et satis-
uitas.

Cap: vii. De modo tractandi in progressu sacrae scripturae.

Dixim⁹ aut progressu sanctae scripturae secundo loco
in modo tractandi eius procedendi existere: unde opz
prius t studentem theologiae, secundum etiam super
sitionem saltem p legnosse: Hic n. duplex in theo-
logia habet, sm q duplicitur theologica disciplina typi-
catur. Preponūt n. ūne modo p modū artis et
scientiae typicitur, t id quidem gloriosis ut D. paulus ait:
Sapientiam loquimur inter gfectos, t inter istig
duos modos t gfectationis, rationationis, t p rones
ad fidei defensionem; aduersariorū gfirmationes, infir-
mationes t gfirmationes, t gfectos in theologicis dictatorum,
disputationis, ingressionis, t gbationis dicti Richardi:
Credo, sine dubio ad q̄uoz libros explanationem
necessariū, non modo gbabilia sed t remotiora
aliqua nobis ne ignoret: licet diligat nostra in-
dustria laboret. Hinc tractandi modū magistri
in suis doctrinis obseruant, q theologia de credibilibus,
non ut sola credibilia sit, sed ut sacris p doc-
trinae et intellectu intelligibilibus uersat, asser-
uit. de trinit: unde hoc beato Augustino dicit: Aduersus gaudentes
rationatores, charitatis magistri quam rationis,
rationibus catholicis t similibus scriptis ecclesiae ad
defensionem fidei t assertionem p[illegible]uendum. Prae-